

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1715. usque ad annum 1718

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1782

VD18 13322648

§. 5. Hi conatus suo successis frustrati.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67649](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67649)

Sæc. XVIII.
A. C. 1715.

§. V.

Hi conatus suo effectu frustrati.

Interim vero Pontifex clandestina Philopaldi consilia cum Noaillio Cardinale habita detexerat: quapropter eum intra viginti quatuor horas Romana urbe, mox tota ditione Pontificia excedere iussit, frustra pro eo deprecantibus Tremolio Cardinale, & Ameloto Oratore, insuper datis ad Nuntium literis eidem significabat, quod de Ameloti integritate haud temere dubitaret, ac plane suspicaretur, illum explicaciones inferi, non alio ex fine suasisse, nisi ut Noaillio hac ratione submissionem sinceram eludendi viam ostenderet, & gloriandi ansam præberet, perinde acsi tandem Papam ad explicandam suam Constitutionem adegisset: male autem, prosequeretur Pontifex, suæ causæ consuluit Amelotus; hoc enim stratagemate sibimetipsi Nationalis Concilii, quod tamen *succ legationis summa erat, spem præcidit*: Enimvero ipsemet Amelotus segniter admodum ejusmodi Concilii successum urgebat, spe fretus, suis consiliis & tam Noaillii docilitate, quam Pontificis epistola paternis verbis concepta, hoc dissidium majori cum honore, & sine Noaillii

Hist. Ecles. Tom. LXIX. C dede-

Sæc. XVIII. dedecore diremptum iri. Has vero
A. C. 1715. Papæ literas Bentivollius Nuntius Apo-
 stolicus die vigesima secunda Aprilis
 receperat, totoque negotio cum Car-
 dinale Rohanio in deliberationem vo-
 cato, Regi binas literas Noaillo tra-
 dendas exhibuit. Rex vero Nationalis
 Synodi consilium evanuisse dolens,
 utriusque epistolæ transumptum sibi
 consignari petiit, ac prius epistolam
 benigniorem Noaillo tradere consti-
 tuit, ne hic acerbioribus literis exaspe-
 ratus, omnem concordiæ viam exclu-
 deret. Ejusdem quoque sententiæ e-
 rat Cardinalis Rohanius, ne tamen
 Pontificem offenderet, suppressa utra-
 que Pontificis epistola potius Nationa-
 lis Concilii in Galliis celebrandi con-
 silium, totis viribus urgendum cen-
 suit, eoquod in eo præprimis accepta-
 tio Constitutionis jam facta firmiter sta-
 biliri, atque Episcopis refractariis de-
 bita submissio auctoritate legitima præ-
 cipi posset, & si hi Bullæ explicationem
 pertinacius petituri essent, hæc ab ipso
 Concilio fieri posset, si tamen hi Præ-
 sules in sua pervicacia immori perge-
 rent, ipsis etiam invitis Bulla in eo-
 rum Diæcesibus promulgari, ejusque
 observantia præcipi, & demum hi Pa-
 stores, ne gregem suum inficiant, ex-
 pelli possent. Eo fine Rohanius ad
 Cle-

Clementem Papam literas dedit, in quibus exposuit difficultates, quæ, si binæ Pontificis epistolæ Noaillo traderentur, timendæ forent. Attamen Pontifex Bentivollo Nuntio suo scriptum, cui titulus *Considerationes pacificæ*, transmisit, cunctasque difficultates dissolvit, datisque ad Regem literis eidem exposuit, tam gravibus, & vix superandis oppositionibus ejusmodi Concilium in Galliis habendum, non modo apud Romanos, sed ipsos etiam Gallos obnoxium fore, ut ipsemet Amelotus ejusmodi Concilio sese sæpius opposuisset, & Philopaldi sententiæ unice ideo adhæserit, ut Synodi celebrationem præpediret: Hæ tamen rationes Regis animum adeo non expugnabant, ut potius Ameloto præciperet, quatenus celebrandæ Synodi negotium omni contentione urgeret. E contrario Pontifex censuit, Noailium absdubio conjunctis Pontificiæ & Regiæ auctoritatis viribus ad puram & simplicem Constitutionis acceptationem compelli posse, hacque ex causa eidem Epistolam Pontificiam comminationibus asperam præprimis esse tradendam, censuit, datisque rursus literis Regem obsecravit, ut suæ petitioni de habendo Concilio haud ultra insistere velit; verebatur enim Pontifex, ne

Sæc. XVIII.
A. C. 1715.

Sæc. XVIII. Concilii Patres alias [difficultates ad
A. C. 1715. exasperandos potius quam sanandos
animos aptas discuterent, & Episco-
porum opponentium importunitate de-
victi novos Pontificia [decreta acce-
ptandi modos invehere molirentur;
nec immerito etiam timebat Pontifex,
ne iidem Episcopi Constitutionem sub
obtentu, quod illa sentiendi libertatem
in Scholis permissam impugnet, Theo-
logorum [opiniones pro fidei doctrinis
venditarent, & ab ipsa Nationalis hu-
jus Synodi sententia ad futurum Con-
cilium Generale provocarent: aliunde
vero longissimi temporis mora infume-
retur, quin adhuc de præliminaribus
ad Concilium articulis, scilicet de Le-
gatis, Primatum prærogativa, Sessio-
num numero, materiis discutiendis
&c. inter Præfules conventum esset.
Verum Rex, ut hunc timorem ex Pon-
tificis animo depelleret, eundem cer-
tiores reddi iussit, quod sacræ Sedis
honor per ejusmodi Concilium in tuto
collocaretur, ac ipsemet Rex obverfan-
tes difficultates sua auctoritate tollendo
par esset, nec etiam de acceptantium
Episcoporum numero, fidelitate & ob-
sequendi studio dubitandum foret; Pon-
tifici autem integrum esset, pro suo
arbitrio Legatum etiam natione Ita-
lium in Franciam decernere, Sessionum
nume-

numerum, & materiam præscribere, Sæc. XVIII. A. C. 1715.
 atque in Concilii decretis fors Pontifici
 minus probanda rejicere. Non de-
 erant ex Gallis alii, qui Pontifici pro-
 ponerent, quod si ejusmodi Concilium
 haberi non permetteretur, ad veterum
 Franciæ Regum præcipue Henrici II Ca-
 roli IX. Henrici IV. exempla, Rex, pro-
 pria sua auctoritate Concilium Natio-
 nale indicendi jus sibi competere, haud
 ignoraret, prout non ita pridem Cle-
 rus Gallicanus ab eodem Rege Ludovico XIV. Anno 1681. Nationalem Sy-
 nodum convocari postulasset: His ter-
 ritus Pontifex annuit, ut Rex Noaillo
 literas, quibus eum Pontifex paterne
 ad subjectionem hortabatur, tradere
 posset, dummodo prius de ejusdem
 submissione firmam spem haberet. Hanc
 Pontificis voluntatem Nuntius Aposto-
 licus Regi manifestabat, qui tamen de
 prospero hujus paternæ epistolæ suc-
 cessu subdubitans, prius, an non aspe-
 rior Pontificis epistola, quicquam Ec-
 clesiæ Gallicanæ libertatibus contra-
 rium contineret, discuti præcepit:
 Carpebantur primo hæc verba: *pure*
& simpliciter; Episcopi enim opponen-
 tes ejusmodi acceptatione se non jam
 fidei Judices, sed meros Constitutio-
 num Apostolicarum executores fore
 caussabantur. II. Hæc verba *sine expli-*

Sæc. XVIII *cationibus*, offensioni obnoxia videban-
 A C. 1715. tur; cum enim Papa acceptantium
 Episcoporum explicationes in eorum
 Instructione Pastoralis contentas, ratas
 habuerit, eas Noaillo interdici haud
 posse, credebatur. III. Displicuere
 hæc verba *sine relatione*, cum necessa-
 ria inter Bullam, quæ recipitur, & re-
 cipientis sensum relatio sit. Hæc igitur
 verba deleri, & hæc verba: *sine ulla
 explicatione, restrictione aut modificatione*
 subrogari Rex per Amelotum a Pon-
 tifice petiit; institit quoque, ut Pater-
 nas, tenerasque Papæ literas præpri-
 mis Noaillo per Regium Procuratorem
 consignare posset, *ut si hic*, inquebat
 Rex, *iis flecti nollet, illum auctoritate mea
 ad subjectionem compellere possem, & Nun-
 tius eidem asperiores literas tradere valeret.*
 Insuper Pontifici rescripsit, quod si
 Noaillius in sua pervicacia post tot pa-
 terna monita perstiturus esset, evoluta
 quindecim dierum termino ipsemet Rex
 eidem declaraturus sit, eum dignitate
 Cardinalitia excidisse, proin aut sese qua-
 draginta Episcopis acceptantibus confor-
 maret, aut ipse ceterique opposites
 coram Synodo, non ut Judices sed ut rei
 de sua repugnantia rationem reddituri,
 comparere tenerentur: Ut ergo conti-
 nuata pervicacia ad ceterorum quoque
 opponentium exauctorationem procedi
 posset,

posset, prius Pontifex eis plenam sub-
 missionem datis ad eos literis præci-
 peret. Denique Rex Papam rogabat,
 ut ejusmodi Concilium haberi, illud-
 que vel per Legatos, vel per ipsum
 Regem convocari permetteret, ac Pur-
 puram, qua Noaillius spoliaretur, Mel-
 denfi Episcopo concedere & Noaillum
 fors ad pœnitentiam reductum rursus
 Cardinalium Collegio adscribere vellet.
 Amelotus die decima septima Augusti
 demandatum sibi hoc negotium pro-
 posuit Pontifici, qui eidem respondit,
 se quidem ad importunas Regis preces
 Concilii celebrationi annuere, petere
 tamen, ut prius omnia Sedis Aposto-
 licæ auctoritati contraria removerentur,
 velle etiam, ut cuilibet ex opponenti-
 bus per singulare Breve submissio præ-
 ciperetur, se in hoc ipsius Regis exem-
 plum sequi, qui eis inhibuit, ne epi-
 stolam omnibus communem, sed qui-
 libet *specialem* suo nomine Romam mit-
 terent, ne in Clero *corpus* facere viderentur.
 Hoc Pontificis responsum Ame-
 lotus ad Regem perscripsit, ejusdem
 desuper sententiam præstolaturus.

Sæc. XVIII.
 A. C. 1715.

*Vid. supra
 pag. 618.]*

§. VI.

*Continuata Cardinalis Noaillii
 pervicacia.*

C 4

Inte-